

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
І. І. МЕЧНИКОВА
Кафедра політології

Проректор з науково-педагогічної роботи
Майя НІКОЛАСВА

ЗАТВЕРДЖУЮ

« вересня 2022 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ
КОРПОРАЦІЙ

Рівень вищої освіти: *Другий (магістерський)*
Галузь знань: *05 «Соціальні та поведінкові науки»*
Спеціальність: *052 Політологія*
Освітньо-професійна програма: *Політологія*

ОНУ
2022

Робоча програма навчальної дисципліни «Комунікативні технології транснаціональних корпорацій». Одеса : ОНУ, 2022. 19 с.

Розробники:

Дяченко О.В. к. політ.н., доцент, доцент кафедри політології ОНУ імені І.І. Мечникова

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри політології

Протокол № 1 від. "29" 08 2022 р.

Завідувач кафедри

Василь ПОПКОВ

Погоджено із гарантом ОПП

Василь ПОПКОВ

Схвалено навчально-методичною комісією (НМК) факультету МВПС

Протокол № 1 від. "30" 08 2022 р.

Голова НМК

Олег ХОРОШИЛОВ

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри політології

Протокол № 1 від. "28" серпня 2023 р.

Завідувач кафедри

Василь ПОПКОВ

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри політології

Протокол № від. " " 20 р.

Завідувач кафедри

Василь ПОПКОВ

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		<i>денна форма навчання</i>	<i>заочна форма навчання</i>
Загальна кількість: кредитів – 5 годин – 150 змістових модулів – 2	Галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» Спеціальність 052 Політологія Спеціалізації: _____ (назва) Рівень вищої освіти: магістр	За вибором/ ВБ 2.3	
		<i>Рік підготовки:</i>	
		2-й	3-й
		<i>Семестр</i>	
		3-й,	5-й
		<i>Лекції</i>	
		30 год.	14 год.
		<i>Практичні, семінарські</i>	
		20 год.	-
		<i>Лабораторні</i>	
		год.	год.
		<i>Самостійна робота</i>	
		100 год.	136 год.
Форма підсумкового контролю: іспит			

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою дисципліни «Комунікативні технології транснаціональних корпорацій» є надати студентам цілісне уявлення про феномен комунікації, основні напрямки загальної теорії комунікації та дослідження конкретних форм і засобів комунікації в сучасному світі, про основні поняття та моделі комунікації, а також комунікаційні технології в інформаційному суспільстві, надати розуміння сутності основних понять комунікації та комунікативних технологій, місця комунікативного процесу в суспільно-політичному житті.

Завдання полягає в тому, щоби:

- сформувати професійну комунікативну компетентності;
- навчити володіти понятійним апаратом у теорії комунікації;
- навчити розрізняти типи дискурсів, мовленнєвих актів, тактик та стратегій спілкування, аналізувати соціокультурні чинники та розмаїття засобів комунікації;
- навчити застосовувати набуті знання та вміння на робочому місці та реальному житті.
- розглянути особливості комунікативних технологій;
- обґрунтувати форми і формати професійної комунікації та масової комунікації;
- розглянути прийоми і методи впливу на різні аудиторії;
- розкрити характерні особливості різних видів і типів комунікації;
- сформувати розуміння особливостей мовної та невербальної комунікації;
- з'ясувати характерні особливості, види та типи аудиторій щодо сприйняття інформації;
- проаналізувати використання ефектів в масовій комунікації.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування **елементів наступних компетентностей:**

<i>Інтегральна компетентність (ІК):</i>	
ІК	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми дослідницького та/або інноваційного характеру у політичній сфері, що характеризуються невизначеністю умов і вимог, із застосуванням фахових досліджень та/або здійснення інновацій.
<i>Загальні компетентності (ЗК):</i>	
ЗК01	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
ЗК02	Здатність проводити дослідження на відповідному рівні.
ЗК04	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК07	Вміння виявляти, ставити та розв'язувати проблеми.
<i>Спеціальні (фахові) компетентності (СК):</i>	
СК03	Критичне осмислення проблем та принципів функціонування та

	закономірностей розвитку влади та публічної політики, політичних інститутів та процесів, гендерної політики, світової політики та політики окремих країн та регіонів.
СК06	Здатність використовувати широкий спектр концептів і методів для інтерпретації та аналізу політики на місцевому, національному, європейському та глобальному рівні.
СК08	Здатність самостійно планувати, організовувати та здійснювати політологічні дослідження з елементами наукової новизни та / або практичної значущості.
СК09	Здатність брати продуктивну участь у науковому співробітництві як на національному, так і міжнародному рівнях.

Очікувані результати навчання.

ПР 02	Застосовувати спеціалізовані концептуальні знання з політології, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень, критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань.
ПР 04	Приймати ефективні рішення з питань політики, політичних наук і дотичних проблем, у тому числі у складних і непередбачуваних умовах; прогнозувати розвиток політичних процесів; визначати фактори, що впливають на них і на досягнення поставлених цілей; аналізувати і порівнювати альтернативи; оцінювати ризики та імовірні наслідки політичних рішень.
ПР 06	Критично осмислювати принципи здійснення влади та публічної політики, політичних інститутів та процесів, світової політики та політики окремих країн та регіонів.
ПР 08	Розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері політології та з дотичних до неї міждисциплінарних напрямів з урахуванням методологічних, економічних, соціальних, правових та етичних аспектів.
ПР10	Брати продуктивну участь у науковому співробітництві як на національному, так і міжнародному рівнях.

За результатами опанування навчальної дисципліни студент повинен:

- *знати* сутність, основні елементи та структуру комунікативних технологій;
- *знати* особливості комунікативних технологій;
- *володіти* прийомами та методами впливу на різні аудиторії;
- *знати* характерні особливості різних видів і типів комунікації в політичній діяльності;
- *розуміти* особливості мовної та невербальної комунікації;

- *знати* характерні особливості, види та типи аудиторій щодо сприйняття інформації;
- *розуміти* специфіку масової та особистої комунікації;
- *бути здатним* застосовувати набуті знання та вміння на робочому місці та реальному житті;
- *вміти* володіти понятійним апаратом у теорії комунікації;
- *вміти* розрізняти типи дискурсів, мовленнєвих актів, тактик та стратегій спілкування,
- *вміти* обґрунтувати форми і формати професійної комунікації та масової комунікації;
- *вміти* самостійно аналізувати соціокультурні чинники та розмаїття засобів комунікації;

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 150 годин / 5 кредитів ECTS.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Теоретичні аспекти комунікації

Тема 1. Розвиток теорії комунікації

Пропонується визначення поняття «інформація», «комунікація», «спілкування», їх взаємозв'язок; виділяються фактори успішної та неуспішної комунікації; досліджуються підходи до розуміння комунікації з часів античності до наших днів, наукові традиції, які вплинули на становлення теорії комунікації; наводяться конкретно-наукові підходи до вивчення комунікації.

Тема 2. Комунікативний процес як основа спілкування

Розглядається комунікативний процес та його структура, аналізуються моделі комунікації як трансмісії, ритуалу, привернення уваги і рецепції; ефекти комунікації як бажана ціль при інтеракції; закони комунікації як нежорсткі тенденції спілкування.

Тема 3. Аудиторія комунікації, фігура комунікатора

Комунікативна діяльність передбачає знання характеристик комунікатора, аналіз змісту інформації й аналіз аудиторії. На ефективність сприйняття інформації аудиторією впливають культурний, освітній, соціальний рівні комуніканта. У 80-х рр. ХХ ст. Дж. Голдхабер створив харизматичну модель мережі, де доводив, що телебачення більше діє на емоції, ніж на розум. Тому успіх телепередач менше пов'язаний з інформаційним змістом, а безпосередньо залежить від „харизми” особи на екрані. На основі цього виділив три типи харизматичної особистості (герой, антигерой, містична особистість). Значна роль у процесі комунікації належить фігурі комунікатора. Серед властивостей комунікатора виділяють авторитетність, надійність, престижність. Важлива роль належить соціальному статусові і престижеві (люди престижу і лідери думок). Стратегічна комунікація включає визначення проблеми, планування і програмування, дії і комунікація, оцінка програми.

Тема 4. Комунікація у суспільстві

Розглядаються функції та роль комунікації у суспільстві; природні та штучні комунікативні системи; загальнонаукові та спеціально-наукові методи вивчення комунікації.

Вводиться поняття дискурсу, аналізуються основні комунікативні дискурси, а саме: теле- і радіодискурс, літературний дискурс, дискурс у сфері PR, рекламний дискурс, політичний дискурс, тоталітарний дискурс, неофіційний дискурс, релігійний дискурс, неправдивий дискурс, лайливий дискурс, етикетний дискурс, фольклорний дискурс, міфологічний дискурс.

Тема 5. Класифікація форм комунікації.

Розглядаються історично укладені форми комунікації; особливості мовної комунікації, зокрема специфіка усних комунікації, їх типологізація, структура публічного виступу та рекомендації для представлення промов; комунікації з використанням письмової мови; спічрайтинг.

Змістовий модуль 2.

Комунікативні інструменти та технології

Тема 6. Комунікативні стратегії і тактики

Поняття комунікативної стратегії, комунікативної тактики, комунікативного наміру, комунікативного досвіду. Історична і ситуативна обумовленість комунікативних стратегій і тактик. Основні види комунікаційних стратегій.

Тема 7. Комунікативні бар'єри

Поняття комунікативних бар'єрів, їх класифікація та характеристика. «Людські» бар'єри комунікації. Спотворення інформації в системах комунікації.

Тема 8. Технології міжособистісної комунікації

Інтерактивна модель міжособистісної комунікації. Психологічні та соціальні характеристики акту комунікації. Моделі комунікативної особистості. Основні прийоми комунікації. Психологічні техніки комунікації: Спілкування з важкими людьми. Техніка аутопсіходіагностики суб'єкта спілкування; Психотехніка слухання. Процедури професійно-управлінського алгоритму аутопсіходіагностики; Психологічна техніка формування атракції. Розвиток умінь вербальної і невербальної комунікації. Основні комунікаційні навички фахівця (Навички невербальних комунікацій. Жести. Поза. Зоровий контакт. Вираз обличчя. Параметри голосу. Чарівність. Навички вербальних комунікацій: Слухання. Мова. Читання).

Тема 9. Види інформаційних комунікативних технологій

Інтернет-технології. Організація мережі Інтернет. Структура функціонування. Адресація. Види доступу в Інтернет. Огляд Інтернет-технологій. Електронна пошта. Списки розсилання. Передавання файлів (FTP). Пошукова система WAIS. Етикет в Інтернет. Інформаційні ресурси мережі Інтернет. Доступ до ресурсів через електронну пошту.

WWW-технології. Інформаційний пошук. Інформаційно-пошукові системи. Види інформаційного пошуку. Засоби реалізації інформаційного пошуку. Інформаційно-пошукові мови. Індекссування документів і запитів. Стратегії пошуку. Ефективність інформаційного пошуку. Електронна пошта та

інші комунікативні технології. Огляд систем електронної пошти. Доступ до ресурсів за допомогою електронної пошти.

Телеконференції. Новітні технології обміну інформацією. Огляд автономних програмних засобів підтримки телеконференцій. Використання браузерів. Обмін повідомленнями. Спільне використання додатків. Пересилання файлів. Архіви телеконференцій. Пошук у телеконференціях. MSN, ISQ, Skype, Oovo, чати та інші ресурси комунікації.

Тема 10. Особливості застосування комунікативних технологій в політиці

Політичні технології: основні поняття. Перформанс: основні поняття. Релігійні технології. Виборчі технології. Стратегія і тактика виборчої кампанії. Технології цивілізованого лобіювання.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин									
	Денна форма					Заочна форма				
	Усього	у тому числі				Усього	у тому числі			
		го	л	п/с	лаб		ср	го	л	п/с
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Змістовий модуль 1. Теоретичні аспекти комунікації										
Тема 1. Розвиток теорії комунікації	16	4	2	0	10	15	2	0	0	13
Тема 2. Комунікативний процес як основа спілкування	14	2	2	0	10	15	2	0	0	13
Тема 3. Аудиторія комунікації, фігура комунікатора	14	2	2	0	10	15	2	0	0	13
Тема 4. Комунікація у суспільстві	16	4	2	0	10	15	2	0	0	13
Тема 5. Класифікація форм комунікації	14	2	2	0	10	15	1	0	0	14
Разом за змістовим модулем 1	74	14	10	0	50	75	9	0	0	66

Змістовий модуль 2. Комунікативні інструменти та технології										
Тема 6. Комунікативні стратегії і тактики	16	4	2	0	10	15	1	0	0	14
Тема 7. Комунікативні бар'єри	14	2	2	0	10	15	1	0	0	14
Тема 8. Технології міжособистісної комунікації	16	4	2	0	10	15	1	0	0	14
Тема 9 Види інформаційних комунікативних технологій	16	4	2	0	10	15	1	0	0	14
Тема 10. Особливості застосування комунікативних технологій в політиці	14	2	2	0	10	15	1	0	0	14
Разом за змістовим модулем 2	76	16	10	0	50	75	5	0	0	70
ІНДЗ(у т. ч.)*	20	0	0	0	20	20	0	0	0	20
Усього годин	150	30	20	0	100	150	14	0	0	136

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	К-сть годин
1	Розвиток теорії комунікації (Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
2	Комунікативний процес як основа спілкування(Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
3	Аудиторія комунікації. Фігура комунікатора(Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
4	Комунікація у суспільстві(Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2

5	Класифікація форм комунікації(Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
6	Комунікативні стратегії і тактики(Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
7	Комунікативні бар'єри(Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
8	Технології міжособистісної комунікації(Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
9	Види інформаційних комунікативних технологій (Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
10	Особливості застосування комунікативних технологій в політиці (Підготувати доповідь чи реферат. Підготуватись к обговоренню теми).	2
Разом		20

6. Теми семінарських занять(не передбачені)

7. Теми лабораторних занять (не передбачені)

8. Самостійна робота

Самостійна робота студентів включає опрацювання теоретичних основ лекційного матеріалу, вивчення окремих питань, що не були розглянуті в курсі лекцій, підготовку до практичних занять, яка передбачає, зокрема, виконання системи вправ практичного (аналітичного) та творчого характеру та конспектування статей, самостійне опрацювання літератури та нормативно-правових актів, інших джерел; індивідуальне навчально-дослідне завдання: підготовка доповіді; аналітичної записки, реферату, презентації.

№ з/п	Назва теми	К-сть годин
1	Розвиток теорії комунікації [1,2,3]	10/13
2	Комунікативний процес як основа спілкування[1,2,3]	10/13
3	Аудиторія комунікації. Фігура комунікатора[1,2,3]	10/13
4	Комунікація у суспільстві[1,2,3]	10/13
5	Класифікація форм комунікації[1,2,3]	10/13
6	Комунікативні стратегії і тактики[1,2,3]	10/13
7	Комунікативні бар'єри[1,2,3]	10/13
8	Технології міжособистісної комунікації[1,2,3]	10/13
9	Види інформаційних комунікативних технологій	10/13
10	Особливості застосування комунікативних технологій в політиці [1,2,3]	10/13

Разом		100

До самостійної роботи відноситься:

- [1] – підготовка до лекцій, практичних занять;
- [2] – написання рефератів;
- [3] – підготовка презентацій.

9. Методи навчання

Лекція (лекція-доповідь, лекція-бесіда, лекція-дискусія). В ході лекцій за характером логіки пізнання впроваджуються аналітичний, синтетичний, індуктивний та дедуктивний методи. За рівнем самостійної розумової діяльності – проблемний вклад та частково-пошуковий метод.

Практичні заняття, які включають заняття для закріплення і систематизації знань та придбання практичних навичок, а також заняття для вивчення нового матеріалу.

Інноваційні методи навчання:

Серед сучасних технологій навчання використовуються: особистісно-орієнтовані, інтеграційні, колективної дії, інформаційні, дистанційні, творчо-креативні, модульно-розвивальні тощо. У цих технологіях особистість, тобто здобувач вищої освіти, – головний суб'єкт, а не засіб досягнення поставленої мети.

Використовуються:

- структурно-логічні технології: поетапна організація системи навчання, що сприяє логічній послідовності постановки і вирішення дидактичних завдань на основі відбору їх змісту, форм, методів і засобів навчання на кожному етапі процесу з урахуванням поетапної діагностики результатів;
- інтеграційні технології: дидактичні системи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь, різноманітних видів діяльності на рівні інтегрованих курсів (у т. ч. електронних);
- професійно-ділові ігрові технології: дидактичні системи використання різноманітних «ігор», під час проведення яких формуються уміння вирішувати завдання на основі компромісного вибору (ділові та рольові ігри, імітаційні вправи, індивідуальний тренінг, комп'ютерні програми тощо);
- тренінгові технології: система діяльності для відпрацювання певних алгоритмів вирішення типових практичних завдань за допомогою комп'ютера (психологічні тренінги інтелектуального розвитку, спілкування, вирішення управлінських завдань); – інформаційно-комп'ютерні технології, що реалізуються в дидактичних системах комп'ютерного навчання на основі діалогу «людина-машина» за допомогою різноманітних навчальних програм (тренінгових, контролюючих, інформаційних тощо)
- діалогові технології: сукупність форм і методів навчання, заснованих на діалоговому мисленні у взаємодіючих дидактичних системах суб'єкт-суб'єктного рівня.

10. Форми контролю та методи оцінювання

При вивченні навчальної дисципліни здійснюється поточний, періодичний та підсумковий контроль.

Поточний контроль: усний контроль: індивідуальне і фронтальне опитування, бесіда, захист рефератів, доповідь, оцінювання доповідей; письмовий контроль: оцінювання якості виконання самостійної роботи за темами;

Періодичний контроль: тестовий контроль: оцінювання контрольних робіт за змістовими модулями (можливо тестування).

Підсумковий контроль: іспит

Поточний контроль проводиться з метою визначення рівня підготовленості студента з певних тем, розділів робочої навчальної програми, якості виконання конкретних завдань та здійснюється впродовж семестру під час проведення аудиторних занять (лекції, практичні і/або семінарські заняття) та при виконанні самостійної роботи.

Об'єктом поточного оцінювання є:

- програмний матеріал, який викладається на лекціях;
- питання і проблеми, що розглядаються та обговорюються на практичних і/або семінарських заняттях;
- програмний матеріал для самостійного вивчення, який передбачений робочою програмою та включає індивідуальні завдання (реферати, есе, презентації, тощо).

Загальна підсумкова оцінка (сума балів) складається з оцінки поточного контролю результатів навчання впродовж семестру; оцінки результатів навчання при проведенні контрольних заходів (періодичний контроль) та під час підсумкового контролю (іспит).

Критерії оцінювання

Вид роботи	Кількість балів
Поточний контроль:	
Опитування за питаннями відповідної теми на практичному занятті, участь здобувачів вищої освіти в обговоренні проблемних питань	від 0 до 5
Виконання рефератів за однією із запропонованих тем, доповідь та демонстрація презентації	від 0 до 10
Періодичний контроль:	
Контрольна робота за змістовими модулями у формі тестування	від 0 до 10
Підсумковий контроль	
Іспит	від 0 до 30

Критерії оцінювання під час аудиторних занять

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та

	<p>аргументовано його викладає, вільно послуговується науковою термінологією, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки, залучає до підготовки як основну, так і додаткову літературу (монографії, періодичні видання, першоджерела, тощо).</p> <p>Може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання практичного завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу;</p>
4 бали	<p>Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, послуговується науковою термінологією, залучає основну і додаткову літературу. За зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.</p>
3 бали	<p>Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, допускає істотні неточності та помилки.</p> <p>Може використовувати знання для стандартних практичних ситуацій, має елементарні, нестійкі навички виконання завдання</p>
2 бали	<p>Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни. Планує та виконує частину практичних завдань, відсутні сформовані уміння та навички.</p>
1 бал	<p>Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки. При виконанні практичних завдань погребує постійної допомоги викладача</p>

Критерії оцінювання самостійної роботи та індивідуальних завдань

Вид	Максимальна кількість балів	Критерії оцінювання навчальних досягнень
------------	------------------------------------	---

Анотування наукових статей	5	вміння студента стисло визначати ключові позиції, які викладені автором у статті.
Реферат/есе	10	самостійність та оригінальність дослідження, виконання поставлених автором завдань, здатність здійснювати узагальнення на основі опрацювання теоретичного матеріалу та відсутність помилок при оформленні цитування й посилань на джерела.
Презентація	10	відповідність змісту доповіді студента за матеріалами дослідження та оригінальність візуального представлення.
Інші види самостійної роботи	5	Змістовність, самостійно набувати теоретичні та практичні завдання, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу.

Критерії оцінювання під час іспиту

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
25-30 балів	міцні знання навчального матеріалу, аргументовані відповіді на поставлені запитання, вміння застосовувати теоретичні знання при розв'язанні практичних прикладів.
20-24 балів	міцні знання навчального матеріалу, аргументовані відповіді на поставлені запитання, які, однак містять певні (несуттєві) неточності, вміння застосовувати теоретичні знання при розв'язанні практичних прикладів.
15 – 19 бали	достатні знання навчального матеріалу, неточні відповіді, вміння застосовувати теоретичні знання при розв'язанні практичних прикладів;
10-14 балів	слабкі знання частини навчального матеріалу, неточні або мало аргументовані відповіді, з порушенням послідовності викладу матеріалу, слабке застосування

	теоретичних знань при розв'язанні практичних прикладів;
5-9 балів	слабкі знання значної частини навчального матеріалу, суттєві помилки у відповідях на запитання, невміння розв'язувати практичні приклади.

11. Розподіл балів, які отримують студенти

Поточний та періодичний контроль										Підсумковий контроль (Іспит)	Сума балів	
Змістовий модуль №1					Змістовий модуль №2					Індивідуальне самостійне завдання	20	100
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	10		
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5			
Контр. робота (10 балів)					Контр. робота (10 балів)							

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	За шкалою ECTS	За національною системою	Критерії
90-100	A	5 (відмінно)	Повно та ґрунтовно засвоїв всі теми навчальної програми вміє вільно та самостійно викласти зміст всіх питань програми навчальної дисципліни, розуміє її значення для своєї професійної підготовки, повністю виконав усі завдання кожної теми, поточного та підсумкового контролю в цілому.
85-89	B	4 (дуже добре)	Недостатньо повно та ґрунтовно засвоїв окремі питання робочої програми. Вміє самостійно викласти зміст основних питань програми навчальної дисципліни, виконав

			завдання кожної теми, поточного та підсумкового контролю в цілому.
75-84	C	4 (добре)	Недостатньо повно та ґрунтовно засвоїв окремі теми робочої програми, не вміє самостійно викласти зміст деяких питань програми навчальної дисципліни. Окремі завдання, поточного та підсумкового контролю в цілому виконав не повністю.
70-74	D	3 (задовільно)	Засвоїв лише окремі теми робочої програми. Не вміє вільно самостійно викласти зміст основних питань навчальної дисципліни, окремі завдання поточного та підсумкового контролю не виконав.
60-69	E	3 (достатньо)	Засвоїв лише окремі питання навчальної програми. Не вміє достатньо самостійно викласти зміст більшості питань програми навчальної дисципліни. Виконав лише окремі завдання кожної теми та поточного контролю в цілому.
35-59	FX	2 (незадовільно)	Не засвоїв більшості тем навчальної програми не вміє викласти зміст більшості основних питань навчальної дисципліни. Не виконав більшості завдань кожної теми та підсумкового контролю в цілому.
0-34	F	2 (незадовільно)	Не засвоїв навчальної програми, не вміє викласти зміст жодної теми навчальної дисципліни, не виконав вимоги підсумкового контролю, з обов'язковим повторним вивченням дисципліни.

12. Питання для підсумкового контролю

1. Взаємозв'язок понять «інформація», «комунікація», «спілкування».
2. Фактори успішної та неуспішної комунікації.
3. Традиції, що вплинули на розвиток теорії комунікації.
4. Конкретно-наукові підходи до вивчення комунікації.
5. Герменевтика. Гомілетика.
6. Теорія аргументації.
7. Неориторика.

8. Теорія інформаційного суспільства.
9. Комунікативістика / комунікологія.
10. Модель комунікації як трансмісії.
11. Моделі комунікації ритуалу, привернення уваги та рецепції.
12. Ефекти комунікації.
13. Закони комунікації.
14. Функція та роль комунікації у суспільстві.
15. Аудиторія комунікації.
16. Фігура комунікатора.
17. Природні та штучні комунікативні системи.
18. Загальнонаукові методи вивчення комунікації.
19. Спеціально-наукові методи вивчення комунікації.
20. Газетний дискурс, теле- і радіодискурс.
21. Відмінності між письмовим і усним повідомленням.
22. Традиційні жанри газетно-журнальної публіцистики.
23. Специфічні жанри публіцистики (бекграунди, нюс-реліз, факс-реліз, кейс-історія біографії, біографія-конспект, біографія-розповідь, біографія-оповідання).
24. Друкована комунікація як різновид комунікації.
25. Форми комунікації.
26. Особливості вербальної комунікації. Усні вербальні комунікації, їх типологізація.
27. Структура публічного виступу та рекомендації для представлення промови. Види промов.
28. Комунікації з використанням письмової мови.
29. Спічрайтинг.
30. Походження невербальної комунікації, її взаємозв'язок із вербальною комунікацією.
31. Ситуативні змінні невербальної комунікації, проксеміка.
32. Автокомунікація, міжособистісна, групова комунікація.
33. Специфіка масової комунікації.
34. Мас-медійні та рекламні комунікації.
35. Політичні, пропагандистські, агітаційні комунікації.
36. Віртуальні та PR- комунікації.
37. Ділова бесіда.
38. Переговори, службова телефона розмова.
39. Дискусія.
40. Нарада.
41. Комунікативні бар'єри
42. Види комунікативних технологій: Інтернет-технології.
43. Види комунікативних технологій: Телеконференції.
44. Види комунікативних технологій: WWW-технології.
44. Технології міжособистісної комунікації
45. Комунікативні стратегії і тактики

46. Особливості застосування комунікативних технологій в політиці

13. Методичне забезпечення

1. Робоча програма навчальної дисципліни.
<https://onu.edu.ua/uk/structure/faculty/fmvps/dystsypliny>.
2. Силабус <https://onu.edu.ua/uk/structure/faculty/fmvps/dystsypliny>.
3. Карпчук Н.П. Теорія та практика комунікацій : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл./ Наталія Петровна Карпчук.- Луцьк: Вежа –Друк, 2013.-248 с.

14. Рекомендована література

Основна

1. Актуальні проблеми формування та розвитку європейського інформаційного простору: кол. моногр./ за заг. ред. Є.Б.Тихомірової. Луцьк : ВМА «Терен», 2012. 354 с.
2. Дяченко О., Наумкіна С. Використання мовно-маніпулятивних технологій на різних етапах політичного конфлікту // Політологічні та правничі студії суспільно-політичних процесів ХХ – початку ХХІ ст.: збірник наукових праць до ювілею доктора політичних наук, професора В. П. Горбатенка. – Житомир : ФОП Євенок О. О., 2017. С. 74-81.
3. Іванов В. Основні теорії масової комунікації і журналістики : Навчальний посібник / Валерій Іванов. Київ : Академія Української преси, Центр Вільної Преси, 2010. 258 с.
4. Карпчук Н.П. Теорія та практика комунікацій : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл./ Наталія Петровна Карпчук. Луцьк : Вежа –Друк, 2013. 248 с.
5. Мак-Квейл Д. Теорія масової комунікації / Девід Мак-Квейл / перекл. з англ. О. Возьна, Г. Сташків. Львів : Літопис, 2010. 583 с.
6. Різун В. В. Начерки до методології досліджень соціальних комунікацій / В. В. Різун // [Психолінгвістика](http://psling.gov.ua). 2012. Вип. 10. С. 305-314. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/psling_2012_10_44
7. Холод О.М. Світ соціальних комунікацій наук. журн. [гол.ред. О.М. Холод]. Т. 8. Київ : КиМУ, ДонНУ, 2012. 200 с.

Додаткова

1. Абрамович С. Мовленнєва комунікація: підручник / С. Абрамович, М. Чікарькова. Київ : Центр навчальної літератури, 2004. 472 с.
2. Галл Дж. Мас-медіа, комунікація, культура. Глобальний підхід / Джеймс Галл : Переклад з англійської / За ред. О. Грищенко та Н. Гончаренко. – Київ : Видавництво „К.І.С.”, 2002. 264 с.
3. Дяченко О., Наумкіна С. Блогосфера як потужний інструмент сучасної політичної діяльності // Політичні трансформації сучасного

суспільства: колективна монографія / за наук. редакцією Т. Шаравари. Київ : Видавництво Ліра-К, 2021. С.76-84.

4. Іванов В. Соціологія масової комунікації: Навчальний посібник. Київ : ВПЦ "Київський університет", 2000. 210 с.

5. Квіт С. Масові комунікації: підручник / С.Квіт. Київ : Вид. дім., „Києво- Могиллянська академія”, 2008. 206 с.

6. Корнєв М. Н., Фомічова В. М. Психологія масової поведінки / Ін-т післядипломної освіти Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка.— К., 2000.

7. Лубкович І. Соціологічні методи збору інформації // Лубкович І. Соціологія і журналістика: Навчальний посібник. Львів : Видав. Центр ЛНУ імені Івана Франка, 2002. С.37–80.

8. Почепцов Г. Теорія комунікації: 2-е видання, доповнене / Г. Г. Почепцов. Київ : Видавничий центр „Київський університет”, 2001. 308 с.

9. Різун В. В. Теорія масової комунікації / В.В. Різун. Київ : Видавничий центр — Просвіта, 2008. 260 с.

14. Електронні інформаційні ресурси

1. Асоціація політичних консультантів України. [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.piar.kiev.ua/>.

2. Різун В. В. Теорія масової комунікації / В.В. Різун.— К.: Видавничий центр — Просвіта, 2008.— 260 с. [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://joumlib.univ.kiev.ua/Teoriya_mas_com.pdf.

3. <http://www.nbuv.gov.ua/> Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського

4. <http://www.library.univ.kiev.ua/> Наукова бібліотека ім. М.Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка

5. <http://www.ognb.odessa.ua/> Одеська національна наукова бібліотека.